

5) Artiklarna 9.2 och 15.2 i förordning 2017/1001 samt artiklarna 10.2 och 15.2 i direktiv 2015/2436

ska tolkas så,

att innehavaren av ett varumärke får motsätta sig att en parallellimportör i en medlemsstat saluför ett läkemedel som denne importör har paketerat om i en ny yttre förpackning på vilken denne åter har anbringat innehavarens varumärke, vilket är specifikt för denna vara, men inte andra varumärken och/eller särskiljande kännetecken som återfinns på läkemedlets ursprungliga yttre förpackning, när denna nya yttre förpacknings utformning kan skada varumärkets anseende eller när den utformningen inte gör det möjligt eller endast med svårighet möjliggör för en normalt informerad och skäligen uppmärksam konsument att få reda på om läkemedlet härrör från varumärkesinnehavaren eller från ett företag med ekonomiska band till varumärkesinnehavaren eller tvärtom från tredje man, vilket skadar varumärkets ursprungsangivelsefunktion.

(¹) EUT C 279, 24.8.2020.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Brussel – Belgien) – Impexco N.V. mot Novartis AG, (C-253/20), PI Pharma NV mot Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

(Förenade målen C-253/20 och C-254/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 34 och 36 FEUF – Fri rörlighet för varor – Immaterialrätt – Varumärken – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artikel 9.2 – Artikel 13 – Direktiv 2008/95 – Artikel 5.1 – Artikel 7 – Rättigheter som är knutna till ett varumärke – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke – Parallellimport av läkemedel – Referensläkemedel och generiskt läkemedel – Ekonomiskt närstående företag – Ompaketering av det generiska läkemedlet – Ny ytterförpackning – Varumärket har anbringats på referensläkemedlet – Invändning från varumärkesinnehavaren – Konstlad avskärmning av marknaderna mellan medlemsstaterna)

(2023/C 15/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Impexco N.V. (C-253/20), PI Pharma NV (C-254/20)

Motparter: Novartis AG (C-253/20), Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

Domslut

Artiklarna 9.2 och 13 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015, och artiklarna 5.1 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, jämförda med artiklarna 34 och 36 FEUF,

ska tolkas så, att

innehavaren av varumärket för ett referensläkemedel och varumärket för ett generiskt läkemedel kan motsätta sig att en parallellimportör släpper ut det generiska läkemedlet, som importerats från en annan medlemsstat, på marknaden i en medlemsstat, om det generiska läkemedlet har paketerats i en ny ytterförpackning på vilken varumärket för motsvarande referensläkemedel har anbringats, såvida inte de två läkemedlen är identiska i alla avseenden och utbytet av varumärket uppfyller de villkor som anges i punkt 79 i dom av den 11 juli 1996, Bristol-Myers Squibb m.fl. (C-427/93, C-429/93 och C-436/93, EU:C:1996:282), i punkt 32 i dom av den 26 april 2007, Boehringer Ingelheim m.fl. (C-348/04, EU:C:2007:249), och i punkt 28 i dom av den 17 maj 2018, Junek Europ-Vertrieb (C-642/16, EU:C:2018:322).

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.)

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 november 2022 – Volotea, SA (C-331/20) P, Easyjet Airline Co. Ltd (C-343/20 P) mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-331/20 P och C-343/20 P) (¹)

(Överklagande – Statligt stöd – Artikel 107.1 FEUF – Europeiska kommissionens beslut angående ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster – Republiken Italien har, via flygplatsoperatörer, beviljat olagliga statliga stödåtgärder till flygbolag som är oförenliga med den inre marknaden – Begreppet statligt stöd – Styrkande av att det föreligger en fördel – Fastställande av det belopp som fördelen uppgår till – Principen om en privat aktör i en marknadsekonomi – Tillämplighet och tillämpning – Kriteriet privat köpare av varor eller tjänster – Villkor – Bevisbörda)

(2023/C 15/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Volotea, SA (ombud: M. Carpagnano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt), Easyjet Airline Co. Ltd (ombud: A. Manzaneque Valverde och J. Rivas Andrés, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan, S. Noë, L. Armati och D. Recchia)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 13 maj 2020, Volotea/kommissionen (T-607/17, EU:T:2020:180), upphävs.
- 2) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 13 maj 2020, Easyjet Airline/kommissionen (T-8/18, EU:T:2020:182), upphävs i den del den som tribunalen ogillat den talan om ogiltigförklaring som väckts av Easyjet Airline Co. Ltd.
- 3) Europeiska kommissionens beslut (EU) 2017/1861 av den 29 juli 2016 om statligt stöd SA 33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Italien – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster (tjänst av allmänt ekonomiskt intresse) ogiltigförklaras såvitt det avser Volotea SA och Easyjet Airline Co. Ltd
- 4) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna såväl i målet i första instans som i målet om överklagande.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.